

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Indulgentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

ne delictorum cognitio, vel vindicta à successore pœnam quis consequatur, an Episcopus teneatur facere inventarium rerum omnium Ecclesiæ suæ, disputat Covar. in c. 1. num. 9. de testam. & tandem concludit, quod non, tamen hoc fallit in visitatione, prout dictum est in ver. visitatio, ubi fit inventarium omnium beneficiorum, reddituum, & mensæ Episcopalis, & jurisdictionis.

JUDÆI, SEU INFIDELES.

Primò Judæi, seu infideles, se convertentes ad fidem, non amittunt eorum bona, Paul. III. Bul. 29. similiter Judæi immobilia Christianis vendere debent, Pius IV. Bul. 5.

Secundò, Judæi non possunt habere nutrices, neque servientes Christianos, Innoc. IV. Bul. 1.

Tertiò, Judæis est prædicanda fides, & conversi benignè suscipiendi, Nicen. III. Bul. 1.

Quartò, Judæorum privilegia, & indulta, vide Jul. III. Bul. 15: quæ incipit: *Vniversis*, & Paul. III. Bul. 29. quæ incipit, *Cupientes*.

Quintò, Judæi Medici vel infideles ad Christianorum curam non admittantur, Gregor. XIII. Bul. 71: quæ incipit: *Alias pie*.

Sextò, de blasphemia, & flagitiis Judæorum, pro quibus inquisitores omnes hæreticæ pravitate contra eos procedere possint, vide Greg. XIII. Bul. 73: quæ incipit, *Antiqua*.

Septimò, Judæorum, neophytorum, & infidelium, ad Catholicam fidem

converforum indulta, ac privilegia, & ordinationes circa eorum vivendi modum, vide Bull. Paul. III. 29: & 34: Jul. III. Bul. 18: Paul. IV. Bul. 18: & 24: Pii IV. Bul. 2: & 6: Pii V. Bul. 25.

Octavò, Judæi prohibentur tenere libros Thalmuti, & alios, in quibus nomen JESU Salvatoris nostri, cum blasphemis, aut aliàs ignominiosè nominatur. Jul. III. Bul. 46: quæ incipit, *Vniversis*.

Nonò, Judæorum causæ ad Vicarium Papæ pertinent in Urbe, idem Bul. 59: quæ incipit: *Cùm sicut*, fallit quoad Judæos bancharios, quorum causæ, circa capitula banchariorum, spectant ad Camerarium Urbis. Greg. XIII. Bul. 43: quæ incipit, *Cùm sicut accepimus*.

INDULGENTIA.

Multa in prima parte, & superius, in ver. *Annus Sanctus*, hic pauca pro quotidiana praxi breviter, cætera habebis in tractatu peculiari edendo (adjuvante illa divina clementia, cui est sempiterna laus) eo tempore, quo in alma Urbe inchoabitur celebrari Annus sanctus, Annus Jubilæus, in quo aperietur porta Ecclesiæ thesauri Christi fidelibus, verè pœnitentibus, à S. Domino nostro Clemente VIII. sicuti post osculum sacrorum pedum, licentiam petens à Sanctitate sua eundi gratia ad residentiam mei Episcopatus Minorensis, vesperi die Mercurii, quæ fuit decimaquinta Januarii 1597. hariolatus sum, dicens: Pater Sancte, redibo ad hos sanctos pedes, divina gratia,

tia, anno Sancto, respondit ille Sanctissimus, Rogate Deum pro nobis.

Primò, quid sit? Est potestas spiritalis dispensandi Ecclesiæ thesauri Christi fidelibus verè poenitentibus.

Secundò, quæ requirantur ad indulgentiam? Respondetur, quòd quatuor, primò, auctoritas in concedendo, secundò, charitas in suscipiendo, tertio, pietas in erogando, quartò & ultimò, operis propter quod conceditur, satisfactio, D. Th. in addit. 3. p. quæst. 25. ar. 1. Sot. 4. sent. d. 2. ar. 2. in fi. Sylv. in ver. indulgentia, q. 3.

Tertio, qua hora, seu diei hora incipit lucrari indulgentias? Respondetur, quoad Indulgentias ordinarias non perpetuas, dictum est *superius*, in ver. dies, quoad perpetuas, semper qualibet hora: quoad annum Jubilæi, à primis vespers inclusivè, ita Nav. de Jubil. & Indulg. Greg. XIII. super verba, à primis vespers, numero 36.

Quartò, quæ differentia sit inter verba illa solita apponi, videlicet, Indulgentia plenaria, & remissio omnium peccatorum? vide *superius* ver. Annus Sanctus, nunc verò dicitur, quòd plus est dicere, Indulgentiam omnium peccatorum, quàm Indulgentiam plenariam simpliciter, quia primum dicit plenissimam, secundum verò non:

Quintò, quid intelligitur per Indulgentiam ad instar Indulgentiarum Anni Jubilæi? Respondetur, quòd ad instar, plenissima, aliæ verò non, Nav. loc. cit. notab. 26. & notab. 6. nu. 15.

Sextò, si alicui concedatur, ut si faciat tale quid, vel visitaverit talem lo-

cum, sit ei licitum lucrari Indulgentiarum Stationum Romanarum, vel alterius loci sui, an lucratur omnes Indulgentias prædictas? Respondetur, quòd non lucratur plenas, seu plenarias, sed tantum alias. Navar. loc. cit. notab. 9. numero 16.

Septimò, si alicui loco conceditur Indulgentia perpetua, vel ad certum tempus, an lucratur toties quoties, id est, qualibet hora visitando, ut visitare dictam Ecclesiam vigesies in die? Respondetur, quòd solum quolibet anno, vel mense, vel die, non autem qualibet hora, Palud. 4. sent. distinct. 20. q. 4. colum. 1. Nava. loc. cit. notab. 15. num. 19. secus de Indulgentia quæ conceditur certo loco pro una die, quia tunc lucratur semel tantum. Tabien. ver. Indulgentia, S. 3. D. Th. 4. sent. distinct. 20. idem Navar. notab. 31. numer. 36.

Octavò, in concessione Indulgentiarum an requiratur causa? Respondetur, quòd sic, & si nulla esset causa, nulla esset indulgentia, quod probat Nava. loc. cit. notab. 15. per totum.

Nonò, an indulgentia lucratur ab existente in peccato mortali? Respondetur, quòd non, nec pro poena debita peccatorum remissorum, nec pro tempore quando redierit in gratiam, Nav. not. 17.

Decimò, quando imponitur aliquid faciendum in Indulgentia, & id non fit, an lucratur? Respondetur, quòd non, etiamsi id fieri desinat ob paupertatem, vel impotentiam, nisi aliter dicitur, ut in Jubilæis solet dici de carceratis, infirmis, navigantibus, monialibus,

libus, prægnantibus, D. Th. in *Addit.* 2. p. 27. ar. 2. Sot. loc. cit. q. 2. ar. 3. Nav. notab. 19. num. 4. & notab. 35. num. 3.

Decimoprimum, an prælati inferiores à Papa possint concedere Indulgentias plenarias? Respondetur, quòd non, Sylv. in ver. *Indulgentia*, n. 11. Nav. not. 22. nu. 4. & notab. 31. n. 1. Abbas in sermo. super Concil. Basiliens.

Decimosecundo, quot dies poterunt concedere cæteri prælati? Respondetur, quòd Legati, Patriarchæ, Primitates, Archiepiscopi, Episcopi quadraginta dies intra suos terminos jurisdictionis, facit cap. 2. de constit. libro 6. cap. cum ex eo, & cap. cum nostro, de penit. & remiss. Card. in Clem. 2. eod. tit. & hoc si solum sunt electi, & confirmati, licet nondum sint presbyteri. c. transmissa, de elect. Capitulum, Sede vacante, Vicarii Generales, Episcopi, Abbates, habentes jura Episcopalia, sed Cardinales, centum dierum, Nav. loc. cit. num. 17. hoc tamen fallit in dedicatione Ecclesiæ, nam tunc Episcopi possunt concedere centum dies, d. cap. cum ex eo, ver. decernimus, & d. c. cum nostro, de penit. & remiss. & in foro conscientie possunt concedere plures annos, Inn. in d. c. cum ex eo, in fine, ubi dicit, quòd in foro penitentiali possunt annos, & dies, dummodo discretè faciant, quia licet restrictio sit facta in Indulgentiis, quæ sunt publicè, non tamen in foro penitentiali, & Gem. in c. Indulgentia, de pen. & remiss. li. 6. & ibi Jo. Ang. Syl. loc. cit. num. 11. ver. secundum.

Decimotertio, an possint prælati concedere Indulgentias non suis sub-

ditis? Respondetur, quòd non, d. c. animarum, de const. lib. 6. c. quòd autem, de pen. & remiss. & d. c. cum ex eo, si tamen Episcopis concedit Indulgentiam in suo Episcopatu, vel dicecesi, omnes, qui tunc sunt præsentis, eam lucentur, etiam exteri, cap. si. de for. comp. Ang. Sylv. Allensis, lib. 5. tit. 40. num. 5.

Decimoquarto, an Indulgentia absolvat à culpa, & pœna? Respondetur, quòd non à culpa, quia hoc solum est Dei, Isa. c. 41. non à pœna, sed dicitur solvere à culpa, provocativè, sive excitativè, quia homo ad lucranda indulgentiam, saltem conteritur, & aliquando confitetur peccata sua, provocatus & excitatus à lucro indulgentiarum, juxta illud, *inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas*: propter retributionem, dicitur solvere à pœna, quia dat sibi, ut debitum solvat, ita D. Th. in add. 3. p. q. 25. ar. 1. ad secundum, & ita intelliguntur aliqua loca, ubi dicitur, quòd Indulgentia absolvit à culpa, & pœna.

Decimoquinto, an existens in peccato mortali possit lucrari Indulgentias pro animabus fidelium defunctorum existentium in purgatorio per modum suffragii, id est auxilii? Respondetur, quòd sic, ita Jo. Chrysostr. homil. 22. in c. 8. Matth. Host. in sum. tit. de remis. §. si. propè finem, facit c. sciscitantibus, 15. q. 8. c. pro obeuntibus. 13. q. 2. Jo. Damasc. in sermo. de mortuis, August. de Anthona. lib. de potestate Papæ, 1. p. q. 32. ar. 2. Navarr. c. fin. de penit. dist. 4. Florent. sent. tract. de Indulgent. art. 3. difficul. 1. & art. 2.

artic. 2: difficul. 4: conclus. ult. D. Thom. loc. cit. Soc. 4: sent. dist. 45: q. 7: ar. 1: vide in pract. mea penit. c. 25. quest. 24.

Hæc breviter, cætera habebis, prout dictum est supra, si Deus benedictus concedet.

JURA EPISCOPALIA.

Iura Episcopalia sunt in duplici genere, quædam sunt de lege diœcesis, ut perceptio cathedralis debita, pars oblationum, decimarum, mortuorum, & alia quæ per extensum narrat Innoc. in c. Theodosius, de stat. monach. n. 2: quædam sunt de lege jurisdictionis, ut causas audire, & omnia quæ ad Judicem pertinent, collatio Sacramentorum, visitatio, ordinatio, correctio, inquisitio, excommunicare, interdicare, statuta facere, conferre beneficia, institutio & alia multa, prout Innoc. loc. cit. & c. 1: de off. ord.

JURAMENTI ABSOLUTIO.

Quia dictum est ex communi opinione, & stylo curiarum, in iuramenti absolute, seu potius habilitatione, non requiri partis citationem, hoc tamen fallit, quando petitur absolutio, seu habilitatio à perjurio incurso, puta, quis promisit solvere cum iuramento centum alicui pro die vigesimo quinto Augusti, illo die transacto sit perjurus, si petit absolvi, seu habilitari à iuramento, præterens aliquam exceptionem, talis absolutio, seu habilitatio, non est danda parte non citata,

ita concludit Feder. de Senis, consi. 301. Anch. consi. 193: nec sufficit in hoc, si qui juraverit, dicat, se fuisse enormiter læsum, quia in tali casu læsio non sufficit, & ita dicit fuisse decisum in Rota, Gom. de brev. numer. 49. Dices, quod si pars citata comparens, dicat, non debere absolvi, vel habilitari perjurium, sed condemnari sibi ad solvendum, quod promisit, dico quod potest perjurus condemnari, ut solvat, qui tenetur solvere jure obligationis, & postea repetere poterit jure læsionis, vel alias, gl. in cap. debitores, in ver. cogendi sunt, juxta finem, de jurejur. sed quod dicitur, non debere dari habilitationem in enormi læsione, hoc non videtur satis dictum, cum etiam in gravissima, & enormissima læsione, etiam si non sit ultra dimidiam, datur actio, l. 2: de rescind. vend. cap. cum dilectus, de empr. & vendit. Covar. lib. 2: c. 3: n. 8: & c. 4: n. 5: var: resol.

INQUISITIO.

Primò, quia tripliciter potest iudex procedere contra delinquentes regulariter, s. primò per accusationem, prout in c. qualiter & quando, cum aliis, de accusat. secundò, per denunciationem, c. super his: tertio, per inquisitionem sive ex officio, c. inquisitionis, eod. tit. Host. in sum. in tribus titulis, videlicet de accusatione, denunciatione, & inquisitione, Diaz. c. 1: pract. cri. can. ideo quando iudex procedit per viam inquisitionis, debet esse cautus, quia non debet incipere, nisi præcedat infamia, clamor,